

posasacz, so by Marija do Nebes spjela, a tejj niz, schto Nebesach czini. A wono tejj na tym nieżo nelejzi, dyż runje schitko newjemy, kaf so se Sswiatymi we Nebesach ma; dosz je, so wjemy, so we Bosy žiwi ſu, kajž Kryſtus pola Mattheja na 22, 32. ſteho Schprucha ſdrubich ſenihow Mojsaſowych St. 3, 6. wopokaze, menujzy dyż Boh Mojsaſej džesche: Ja ſym ton Boh twojego Wotza, ton Boh Habrahama, ton Boh Isaaka, a ton Boh Jakuba. Boh pak neje Boh tych Morowych, ale tych Ziowych.

Te Schpruchi dyrbja nas dowuczicž, ſo ſu žiwi; kaf so pak to stane, na to my ſebi nedyrbimy myſlicž, dokelž nam treba neje, tejj Psichepytanje teho nidže poruczene neje; pschetož naſch Rosom je ſlaby ſtemu, hacž ſo runje njeſotſi woſozu Miſchterjo to czinicž ſkroblili ſu, a tola niežo dokoneli nejſu. Pschetož my hižom tudy na to ojake Waschnje newjemy, we czim naſche njetſiſche Ziwenje wobſteji. Kprjenemu jene Džeczo, fotrež we ſolebz̄y lejzi, to je žiwe we Bosy, hacž runje malo wo tym ſhoni. Kdruhem u, dyž ſpimy, da ſmy tejj žiwi, ale my newjemy kaf. Ktſe czemu my wieszje wjemy a czujemy ſo ſmy žiwi, a newjemy tola kaf. Dokelž da Boh tudy na ſemi we tym małym czježnym Jastwi (džejz je ſjedom po Ziwenja) ſnami tak czini, ſo newjemy, kaf my žiwi ſmy, wele wjazy može jo tam czinicž we Nebesach, džejz je ſcho kraſniſche a lepſche, a džejz to prawe Ziwenje je. Tak my nemožemy wieszje prajicž a wopisacž, na fajke Waschnje či ſubi Sſweczi tam horſach žiwi ſu, dokelž my Gzlowekojo, kiz tejj žiwi ſmy, tola tak ſupi a nemudri ſmy, ſo newjemy, kaf ſmy žiwi. Tehodla je dosz, ſo wjemy, ſo ſu žiwi; kaf ſo pak to stane, to nam neje treba wedzicž. A to ſym ja tehoodla prajil, ſo by naſcha Wjera koſzdy mol na wjeste ſchla, a ſo nebyčmy ſebi žane Ar-

tifelje teje Wjery czinili, wot fotrychž my we Božim Piſimi wieszje dowedzeni nejſmy, he-wak ſezinja ſo Džen wotedniſa nowe Artifelje teje Wjery. Czincze tehodla wulke Rosdželenje bes tymi Wjezami, fotrež ſu muſne fwjerenu, a bes tymi, fotrež muſne nejſu. Džerzeče ſo koſzdy mol teho, schtož Bože Piſmo ſjawnje pokaze, pschetož na to ſo neda twaricž, schtož Piſmo ſjawnje nepofaze. A dokelž Piſmo ſjawnje praji, ſo Habraham, Isaak a Jakub a ſchizy Wjerazy žiwi ſu, tehodla je treba, ſo wjericž, ſo je ta Macž Boža Marija tejj žiwa; kaf ſo pak to stane, to poruczeče temu lubemu Bohu. Stym nech je dož prajene wot Sſwedenja. Mjetk zemy tejj njeſhto wot Szenja prajicž.

Steho zemy ſebi priotk ſtajicž:

To jenicke Muſne,

I Kotrež newobſteji we swohnkomnych Skufach;
II. Ale we Wjeri do Jesom Kryſta.

I. Kprjenemu zemy to Szenje ſkrotkim na to najſjawniſche wupowedacž po tej Hiſtoriji. Pschetož to je ton najwečzi Kunſcht. Ta Hiſtorija pak je ta: Kryſtus pschindje do jeneho Miſtka a hacž tam runje wele Wobvyslerjow bjeſche, da jeho tola ničto horje newſa, hacž jeno Martha. Taſama Martha mjejeſche Sſotru ſMenom Mariju. Czi dwje Sſotſi mjejeſchtej dwoje Džjelo. Martha bježi po Bodu, hotuje Wobed, muje Schſlje a Hornzy a czini ſchitko, schtož we Domi czinicž je. A kajž Szenje praji, da ſo tam a ſem bježaj oſara prozow a ſch. Tu ſewili ſedži tudy naſch Jeſus, a ma druhe czinicž, menujzy, ſo prieduje a ma Mariju kſwojimaj Nohomaj ſedžo, ſo poſlucha, a niežo wo tym neshoni, schtož Martha czini. Duž ſo Martha roſnjewa; dokelž widži, ſo jeno je ſama ſProzu a ſDžielom wobčežena, a nikoho nima, kiz by ji